

Пастка для синьоморда, або Таємне Товариство Брехунів (скорочено)

Леся Воронина

Леся Воронина

Пастка для синьоморда, або Таємне Товариство Брехунів

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Розповідь ведеться від першої особи – хлопця, якого звати Клим Джура

Розділ 1. Зустріч зі старими знайомими

Щоразу, коли Клим приїжджає в гості до бабусі Солі, з ним трапляються неймовірні пригоди. Йому навіть довелося визволяти зі смертельної небезпеки усе людство. А все почалося приблизно рік тому, коли Клим довідався про існування ТТБ – Таємного Товариства Боягузів, і став учасником фантастичних, а часом і смертельно небезпечних подій. Тоді світ мали захопити хижі прибульці з космосу – синьоморди, які заразили більшість мешканців Землі вірусом страху. Климова бабуся Соля виявилася геніальною вченою-винахідницею. Вона спокійнісінько мандрувала у часі й просторі, адже ще замолоду винайшла універсальний часоліт, завдяки якому могла вберегти планету від найбільших неприємностей. Та й батьки хлопця, на перший погляд, звичайні археологи, що їздили по світах, вже не перший рік виконували небезпечні завдання.

...Із глибокої задуми Клима вирвав лагідний голос бабусі, яка вийшла на ганок свого сільського будиночка й покликала онука обідати. Клим уже йшов їсти, аж тут почув дивний звук, що нагадав йому про події минулорічної давнини. Щось важке й мокро ляпнуло на бабусин квітник. Посеред розкішної клумби сиділа величезна блакитна жаба з синьою мордякою. В руках огидне банькате створіння тримало пінобластер, що вмить міг перетворити будь-яку живу істоту на липкий кокон.

Розділ 2. Іноді й звичайна муха може стати у пригоді

Жаба була завбільшки з дорослого дядька. Вона мала великий рот з довжелезним язиком, тоненькі кінцівки, що закінчувалися пазурястими лапами з перетинками між довгими пальцями, і велике кругле пузо. Ці космічні хижаки полюбляли їсти земних комах. Власне, через мух, метеликів, комарів та інших кузьок синьоморди й хотіли захопити Землю. Проковтнувши бодай одну муху чи гедзя, ці агресивні істоти впадали в гіпнотичний транс. І саме цією слабкістю непереможних чужопланетян скористалися члени ТТБ. Адже, поринувши у солодкий сон, синьоморди вибовкували всі свої секретні плани.

Клим – єдина людина у Всесвіті, яка розумла мову синьомордів. Минулого року

бабуся Соля створила протиотруту, яка знешкодила страшний вірус страху, яким синьоморди заразили майже всіх землян. Синьоморди вміли читати думки будь-якої живої істоти.

Жаба, яка впала у квітник, вхопила велику муху і заснула. Бабуся знову вийшла з хати і побачила, що робиться. Разом з внуком вони зв'язали прибульця в цупку сітку гамака.

Розділ 3. Не така страшна жаба, як її малюють

Клим пильно подивився на синьоморда і прочитав його думки. Виявилося, що синьоморди вирішили повернутися і знищити бабусю Соломію. Онук переповів усе бабусі. Вона сказала, що не можна гаяти часу, ситуація дуже серйозна, і Климові час збиратися в дорогу. І треба хутко зв'язатися зі штабом ТТБ! Вони спустилися до підвалу будиночка. Там на стінах тьмяно світилися величезні монітори, окреме місце займали пульти управління й зв'язку з членами ТТБ. Бабуся Соля приклала вказівний палець до одного з пультів, і на екрані спалахнула карта зоряного неба.

Бабуся скинула з голови квітчасту хустку, яку завжди носила, пораючись по господарству, й умить перевтілилася. Тепер за пультом надсучасного комп'ютера сиділа Соломія Джура – видатна винахідниця, президент ТТБ, готова вже вкотре рятувати Землю від катастрофи. Вона сказала онукові сідати у часоліт, що стояв у коморі, і летіти на Червоне море. Там Жук і Заєць сьогодні виступали на змаганнях із фрідайвінгу, але для них тепер є важливіші справи. Бабуся спершу прискіпливо оглянула Клима, перевірила, чи не забув він ПУПС – Похідний Універсальний Просторовий Сканер, а потім усміхнулася і по-змовницьки підморгнула.

*Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*

Розділ 4. Червоне море сьогодні синє

Часоліт мав вигляд крихітного жовтого автомобільчика, що носив горду назву "Запорожець". У цьому й полягала хитрість, щоб часоліт був замаскований під стару бляшанку на іржавих колесах. Клим приклав долоню до кумедної ручки керування, схожої на картоплину. Машинка тихо загула, хлопець почув механічний голос: "Радий вітати вас на борту часольота, шановний Климе Миколайовичу!"

Клим підключив до блоку живлення навігатор із точними координатами приземлення на узбережжі Червоного моря, відкинувся на спинку зручного сидіння і скомандував їхати. "Запорожець" полинув у напрямку Червоного моря, до невеличкого курортного містечка, де саме відбувалися міжнародні змагання з підводного плавання.

Машина приземлилася у затишній місцині з піщаним гротом на узбережжі Червоного моря, де можна було сховати часоліт. Клим озирнувся – навколо була мертва пустеля, і тільки вздовж узбережжя стриміли білі будинки готелів. Хлопець рушив у бік моря, яке було зовсім не червоне, а синє. Після зустрічі з блакитними жабами, йому чомусь не хотілося дивитися на синяву в будь-яких проявах.

Розділ 5. Агенти синьомордів серед нас?!

Климові давні друзяки Жук і Заєць, з якими він познайомився, щойно вступив до ТТБ, вміли дивувати. Вони могли здертися на прямовисну стіну хмарочоса, надягши на ноги стіноходи-присоски, і спуститися у найглибше провалля на тонкому сталевому шнурі. Але тепер Клим стояв на довжелезному понтоні, що заходив далеко в море, і спостерігав за виступами нурців. Хлопець бачив, як Жук та Заєць пірнули без кисневих балонів і довго не з'являлися. А коли Жук і Заєць одночасно виринули з води, тримаючи в руках величезні рожеві мушлі, публіка почала шалено аплодувати. "Тут якесь шахрайство! — обурювалася висока смаглява жінка з рудим волоссям. — Не можна ось так одразу знайти в морі рідкісні мушлі, які на міжнародних інтернет-аукціонах коштують тисячі доларів!" "Треба їх перевірити, а тоді дискваліфікувати!" — вигукнув опецькуватий чоловік у ядучо-синій бейсболці й таких самих яскравих шортах. Клим побачив, що у чоловіка є татуювання — пузата блакитна жаба із синьою мордякою і довгими перетинчастими лапами, що закінчувалися гострими пазурами. Хлопець не сподівався зустріти на узбережжі Червоного моря агента синьомордів. Дядько і руда жінка заговорили до хлопця. А потім жінка схопила Кліма і почала тягнути у бік готелю. На них ніхто не звертав уваги, бо люди були зацікавлені тим, як закінчатся змагання з фрідайвінгу. На безіменному пальці рудоволосої синім полум'ям зблиснув перстень — то була майстерно вирізьблена сапфірова жаба з рубіновими очима.

Розділ 6. У Кліма несподівано з'являється і тут таки зникає дідусь

Та раптом сивий дідок в купальному халаті сказав, що Клим — його онук. Дідок невловимим рухом торкнувся перенісся лютої рудої жінки, і вона завмерла з роззявленим ротом. "Біжімо!" — шепнув дідусь і рвонув з місця з такою швидкістю, що Клим ледве встигав за ним. Хлопець дивувався, звідки його знає цей пенсіонер. Так воли вони прибігли за браму готелю. Виявилося, що дід — переодягнений Жук. Він сказав, що робот-інформатор попередив його і Зайця, що треба захищати Кліма. Жук розповів, що він із Зайцем заздалегідь все підготував для перемоги: сховали у кораловому гроті мушлі й акваланги, щоб ковтнути повітря. Вони будь-що мали отримати приз, бо ТТБ дуже потрібні гроші. До того ж, Жук і Заєць виявили, що на цьому курорті зібралися бандюки.

Жук скинув своє маскувальне вбрання дідуса і сховав в кам'яній брилі, яка повільно роз'їхалася на дві половинки. "Головне зараз — не допустити, щоб синьоморди розсекретили наш головний об'єкт", — сказав Жук. Климові стало прикро, що бабуся не розповіла йому про об'єкт, і він нічого про це не знав.

Розділ 7. Піщана схованка перетворюється на пастку

Коли хлопці дійшли до гроту, де Клим заховав "Запорожець", на них уже чекав Заєць. Його так називали, бо мав кумедні зуби, а Жука прозвали так за схожість на жука. На Кліма ж казали Музикант, бо коли він вперше потрапив до ТТБ, у нього була скрипка. Вона не раз допомагала Климу виплутатися з небезпечних ситуацій.

Жук і Заєць сказали, що виявили в готелі "Мушля" ціле кубло агентів синьомордів. Хлопці сіли в машину. Заєць сів на заднє сидіння, а Жук упевнено зайняв місце водія.

Він забув, що пульт управління часольоту реагував лише на Клима, точніше, на його руку. Заєць і Клим презирнулися, крадькома підморгнули одне одному – в ТТБ усі добре знали, що відчайдушний і кмітливий Жук любить давати розпорядження й керувати найскладнішими операціями.

Поки Жук пересідав, пісок під ногами хлопців ледь помітно затремтів, а потім ціла піщана лавина підхопила їх і часоліт. Усі полетіли у бездонне темне провалля. "Хлопці, тримайтеся!" — звідкись згори почувся голос Зайця. Він встиг увімкнути катапульту, якою були обладнані сидіння в часольоті, й вилетів із піщаної пастки. Заєць полетів у бік моря.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Розділ 8. ПУПС стає у пригоді

Клим і Жук прийшли до тями у якомусь підземеллі. Жук сказав, що коли це не пастка синьомордів, то є шанс вибратися. Клим почав розгрібати пісок і намацав часоліт.

Тепер командувати й вирішувати мав саме Клим, бо було помітно, що Жук боїться. Клим вирішив, що їм допоможе ПУПС. Жук ще не знав, що це не дитяча іграшка. Клим дістав із кишені невеличкий плаский предмет і натиснув на єдину кнопку, що реагувала лише на дотик власника. Тієї ж миті Клим побачив місце, куди потрапив з Жуком. Це було схоже на старовинну усипальницю – поховання фараона. Однак тут було багато мумій фараонів, і до того ж, вони мали квітучий і свіжий вигляд. І були в прозорих капсулах... Клим не встиг висловити своє божевільне припущення, бо раптом у підземеллі стало видно, як удень, і пісок почав витікати крізь невидимі отвори.

Розділ 9. Загадкові капсули, жук-скарабей і велетенська жаба

Жук сказав, що це ніякі не мумії, бо з мумій витягали всі нутрощі, а тоді бальзамували їх. Мумії мають вигляд висушеної тараньки, а ці дядьки, запаковані, як кури гриль у блискучі кульки, видаються цілком живими й здоровими. Клим не раз бував у експедиціях разом зі своїми батьками в Єгипті. Він побачив велетенську скульптуру Сфінкса, вирізьблену з суцільного шматка прозорого яскраво-жовтого каменю, що ніби випромінював сонячне сяйво. Сфінкс височів у центрі найбільшої зали, де стояли прозорі капсули з тілами людей, загорнутих у срібlistі мішки. Блискучі стіни підземелля прикрашали зображення жука-скарабея, що штовхав перед собою сонячний диск. Жук хотів вшиватися, а Клим розглядав картинки на стінах. Потім хлопці сіли до часольоту (Жук уже не претендував на те, щоб керувати). Клим не забув налаштувати апарат так, щоб він зробив невеличку просторову петлю, й вони по дорозі захопили Зайця. "Запорожець" затремтів, його потужні фари освітили гладеньку поверхню стіни, і останнє, що Клим побачив перед переміщенням, було зображення велетенської блакитної жаби із синьою пикою і довжелезним язиком, яким те огидне створіння вхопило муху.

Розділ 10. Ворожі агенти вивчають Климове фото

Напевно, відпочивальники розкішного курорту на узбережжі Червоного моря ще довго переповідатимуть неймовірну історію про те, як просто на їхніх очах зник дельтапланерист, який щойно летів у безхмарному небі.

Заєць зручно вмовстився на сидінні часольота. Він сказав, що саме стежив за двома підозрілими суб'єктами на пляжі – рудоволосою, яка сварилася з гладким чоловіком. Ці двоє роздивлялися Климову фотку. Жук припустив, що під час свого першого візиту на нашу планету космічні пірати створили цілу мережу, завербувавши серед землян таємних агентів, які чекали слушної хвилини, щоб почати діяти. А тепер вони надіслали цим агентам фотографії усіх відомих їм членів ТТБ.

Хлопці прибули до бабусі, яка саме варила абрикосове варення. Клим замислився над тим, чому Жук, який раз у раз виявляв ознаки переляку, вирішив промовчати й нічого не сказав бабусі про знайдені дивні капсули з рум'яними "муміями".

Розділ 11. Синьоморд розв'язує язика

Бабуся Соля нагадала хлопцям, що минулого разу придумала антидот від вірусу страху, а самих прибульців знешкодила за допомогою квітів, які впливали на їхню агресивність. Тобто перетворила хижаків на миролюбних істот, не здатних скривдити навіть муху. Але тепер небезпечні істоти виробили стійкий імунітет проти бабусиних квітів. Тож треба шукати інші рішення.

Поки хлопців не було, бабуся за допомогою мухоловки наловила мух і синьоморд розповів їй усе в обмін на мух. За кожну муху він розголошував чергову синьомордівську таємницю. Так що план захоплення Землі бабуся знала до найменших подробиць.

*Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*

Розділ 12. Пані Соломія оголошує операцію "Антижаб-2"

Заєць спитав пані Соломію, як вона зрозуміла мову синьоморда, яка нагадує звук автомобільної сигналізації, скрегіт заліза й сюрчання міліцейського свистка, і тільки Клим може її зрозуміти. Бабуся сказала, що синьоморди тепер мають крихітний прилад, вмонтований у них під носом, який перекладає будь-яку мову світу.

Синьоморд у бабусиному садку мав спати аж до ранку. А от інші готувалися до висадки, тому треба було спішити. Бабуся оголосила початок операції "Антижаб-2". Користуватися технічними приладами не можна було, бо синьоморди миттєво перехоплювали будь-які сигнали. Тому Клим мав скористатися метеликовою поштою. А Жука відправили стерегти розвідника синьомордів. Клим був певен, що зараз Жук обуриться і почне вимагати, щоб йому дали якесь відповідальніше завдання. Але Жук на диво легко згодився виконувати це принизливе доручення. Хлопці потисли один одному долоні, і раптом Клим помітив, що його долоня прилипла до чогось в'язкого й противного. "А це на згадку про нашу вірну дружбу – я збираю відбитки дружніх долонь!" — зареготав Жук і пішов стерегти синьоморда.

Клим і Заєць не підозрювали, чим пізніше обернеться ця безглузда, як їм тоді

здавалося, витівка Жука.

Розділ 13. Бабуся перетворюється на бізнес-леді, а Клим має стати брехуном

Клим і Заєць обережно прикріплювали до лапок величезних, завбільшки з долоню, метеликів, виведених бабусею, вже п'ятий десяток маленьких капсул, у які були вкладені записки. Після цього комахи по черзі підлітали до велетенської електронної мапи, засікали яскравий зелений сигнал, що спалахував саме в тому місці, куди мало потрапити повідомлення, а потім випурхували в крихітне віконце під дахом.

Виявилось, що усі члени ТТБ мешкали в радіусі кількох десятків кілометрів від бабусиного села. Метелики летіли саме до цих людей. Здається, президент ТТБ припускала, що синьоморди можуть повернутися...

Бабуся стала схожа на бізнес-леді, чи, принаймні, на менеджера якоїсь розкрученої компанії. Вона сказала хлопцям, що сьогодні їм доведеться перевтілитися, бо кожен із членів ТТБ буде грати якусь роль, тільки відбуватиметься ця вистава не на сцені театру, а в цілком реальному житті. Бабуся переживала, чи зможе Клим обдурити синьомордів та їхніх помічників, бо хлопець страшенно червоніє, коли говорить неправду або хоча б трошки прибріхує. Бабуся оголосила, що їхня організація ненадовго буде називатися Таємне Товариство Брехунів.

Розділ 14. Клим змушений надягти фрак і краватку-метелик

Клим із Зайцем переодяглися. Заєць тепер був убраний в оксамитний костюмчик, а ще мав великі окуляри в золотій оправі. А Клим одягнув вузьенькі штани-дудочки, білу сорочку, оздоблену рясним мереживом, і фрак. На шиї у нього висіла краватка-метелик.

Бабуся мала грати примхливу екзальтовану мільйонершу, а хлопці мали бути її почесним ескортом. Вони мали потрапити на розкішний бал, який відбудеться сьогодні ввечері на головному майдані їхнього міста. Вхідний квиток на це свято коштував п'ятдесят тисяч доларів. Саме стільки виграли Жук і Заєць на змаганнях. Зайцеві було шкода грошей, бо вони мали бути на притулок для собак.

Клим хотів зняти з шиї дивакувату жовту краватку-метелик, але бабуся сказала, що це головний розпізнавальний знак для членів ТТБ.

Розділ 15. Найнепомітніше те, що стирчить у вас перед самісіньким носом

"Запорожем" бабуся і хлопці прибули на центральний майдан свого міста. Машину вони заховали. Посеред майдану було гамірно, весело й святково. Бабуся з хлопцями пройшла повз охорону, сказавши, що має особисте запрошення від самого мера міста, а двоє її супутників – зірки театру ліліпутів. Вона витягла пачку тисячодоларових банкнот і помахала ними перед носом в отетерілого охоронця. Здоровань пропустив їх, а бабуся кинула гроші у скарбничку у вигляді огрядної свинки. Коли їй до писка підносили валюту, механічна тваринка роззявляла рота, ковтала купюри й починала вправно перелічувати їх. А тоді співала пісеньку-подяку. "Який цинізм! — похитала головою бабуся, дивлячись на цю хитру іграшку-здірницю. — А втім, чого ще можна чекати від прислужників синьомордів..."

Бабуся попередила хлопців, що усі члени ТТБ мають зустрітися під гігантською

сценою, що стоїть посеред майдану. Надзвичайні збори почнуться, щойно мер оголосить початок грандіозного балу, котрий має увійти до Книги рекордів Гіннеса як найбільша у світі вечірка, на якій зібрали найбільше жертв. Виявилося, що бабуса брала участь у конкурсі на найкращий проект цієї сцени (звісно, під псевдонімом) і перемогла. Про всяк випадок вона зробила всю цю складну металеву конструкцію радіокерованою. Таємний штаб Товариства містився саме тут – на центральній площі міста, під сценою.

*Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*

Розділ 16. Заєць розповідає про складне мистецтво випендрювання

На величезній сцені опецькуватий чоловік у яскраво-блакитному костюмі оголосив бал відкритим. Чоловік змахнув руками, і вгору злетіли феєрверки й розсипалися безліччю різнокольорових вогнів. А потім з'явилася справжнісінька веселка посеред чорного нічного неба. Заєць впізнав у тому чоловікові дядька, що роздивлявся Климову фотку на пляжі в Єгипті! А це ж був мер міста! Рудоволоса жінка була біля чоловіка. Тепер у Клима не було жодних сумнівів: агенти синьомордів зайняли найвпливовіші пости в його місті, а може, і в усьому світі. Цей бал, ясна річ, організовано для того, щоб розпочати операцію із захоплення Землі.

До хлопців наблизився офіціант із повною тацею тістечок. На комірці його білосніжної сорочки був значок у вигляді крихитного жовтого метелика. Офіціант ввічливо усміхнувся, подав хлопцям по тістечку у формі маленької рум'яної свинки і тихо проказав: "Ні в якому разі не їжте цієї гидоти. Я бачив, як кондитер крадькома підсипав у тісто якийсь порошок". Потім він сказав: "А тепер ідіть за мною. Поки стріляють феєрверки, на нас ніхто не звертатиме уваги. Пані Соломія розпочне збори, щойно годинник на міському магістраті проб'є північ".

Розділ 17. Головне завдання – якомога краще... брехати!

Офіціант, що привів хлопців до сцени, натиснув на потайну кнопку, і в суцільній металевій конструкції з'явився невеличкий отвір. Підлога під ногами хлопців почала плавно опускатися, вони їхали на ескалаторі. За хвилину темрява почала розсіюватися, ескалатор урешті спинився, і в очі їм вдарило яскраве світло. "Хлопці, вітаю вас у секретному штабі ТТБ!" — сказала бабуса Соломія. Вона стояла біля прозорої скляної стіни, оточена кількома десятками людей, на кожному з яких була знайома відзнака – жовтий метелик. Клим не побачив жодного знайомого обличчя, крім одного – обличчя відомої на всю країну телеведучої супершоу "Побрехенька".

Клим знав, що тут розташована модна торгівельна галерея. Він не раз відвідував цей розкішний торгівельний центр, що розтягся на кілька кілометрів, годинами роздивляючись надсучасні, сказано дорогі ноутбуки, айфони та айподи. Звісно, хлопець міг лише мріяти про ці дива сучасної техніки, — а тепер вони лежали на вітринах, і найдивнішим було те, що сигналізація не спрацьовувала і до них не бігли озброєні охоронці. Бабуса сказала, що найменш помітне те, що стирчить перед

самісіньким носом! Агенти синьомордів не могли здогадатися, що секретний штаб ТТБ міститься в галереї, крізь яку щодня проходять десятки тисяч людей.

Бабуся повідомила усім, що вони мусять удавати своїх запеклих ворогів – синьомордів. І зробити це слід так, щоб жоден агент блакитних жаб про це не здогадався! Нинішньої ночі головне завдання – брехати.

Розділ 18. Ми приступаємо до здійснення божевільного плану

Президент ТТБ злегка доторкнулася до скляної стіни, і на склі з'явилося зображення безмежного зоряного неба, на якому світилися великі яскраві зірки. Було видно, як наближається корабель синьомордів.

Бабуся віддавала розпорядження владно і чітко. І вже за кілька хвилин усі, хто зібрався на екстрені збори ТТБ, знали, що мають робити. Усі перетворилися... на великих блакитних жаб із синіми пиками й банькатими червоними очима. Це бабуся зробила за допомогою пінобластера, яким був озброєний синьоморд-розвідник, що так необачно приземлився в бабусиному садку. Бабуся наповнила великий пластиковий балон тягучою голубою рідиною, прикріпила його до пінобластера, натиснула на спусковий гачок – і з широкого розтруба вилетів струмінь блакитної піни, яка рівномірно огортала членів ТТБ з голови до ніг. Коли піна застигла, усі натягли на руки й на ноги рукавички у вигляді жаб'ячих лап із довгими пазурами й перетинками між пальцями. На голову кожен із учасників операції натягнув синю маску.

Тепер треба було спрямувати корабель синьомордів точнісінько в центр сцени. Бабуся нахилилася до Кліма і Зайця і пояснила план дій.

Клим із Зайцем піднялися нагору й знову опинилися під центральною сценою. Тут було чутно, як перемовляються мер та його руда супутниця. Мер говорив, що скоро їхні повелителі будуть тут. Товстун глянув на годинник, а тоді витягнув із кишені невеличкий круглий диск і вже замірився натиснути на ньому яскраву червону клавішу. І тут хлопці вистрибнули на сцену крізь спеціальний отвір. Усі затихли, бо посеред розкішного балу несподівано з'явилися дві блакитні потвори з тілами жаб-мутантів і огидними синіми пиками. Найбільшою несподіванкою поява жаб була для мера та його супутниці. Вони залякли на місці, не розуміючи, що відбувається. Хлопці наблизилися до мікрофона.

Розділ 19. У жодному куточку Всесвіту не довіряють зрадникам

Заєць упевненим рухом вирвав мікрофон із рук мера і підніс його Кліму. Той набрав повні легені повітря – і над центральною площею міста пролунали звуки, яких тут не чули ніколи. Свист, завивання автомобільної сигналізації, скрегіт металу, пронизливий вереск і сичання.

Тоді Заєць сказав, що перекладе слова Великого Володаря. Отож, вони прибули раніше, і Повелитель наказав усім своїм слугам вийти на сцену! Сцену з усіх боків оточили члени ТТБ, переодягнені в костюми синьомордів. А до сцени почали рухатися святково вбрані люди – підданці синьомордів.

Гості найбільшого у світі балу подумали, що це лише дурнуватий розіграш, організований для того, щоб розважити гостей. Клим зрозумів, що треба негайно

рятувати ситуацію, тож схопив мікрофона і засвистів, завищав, засичав і заскреготав з іще більшою силою. А Заєць, скориставшись сум'яттям, що зчинилося на площі, швидко вихопив із рук розгубленого мера плоский пульт управління, за допомогою якого огрядний агент синьомордів мав надіслати їм сигнал про час і місце приземлення, і щосили пожбурих його у бік співочої свинки. Вона розбилася, і гроші злетіли в повітря. Клим з Зайцем швидко зістрибнули зі сцени й приєдналися до решти членів ТТБ, переодягнених у костюми синьомордів. Їх невеличкий загін щільним кільцем оточив центр площі й приготувався до несподіванок, що чекали на них попереду.

*Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*

Розділ 20. Фокус "Чарівний клумачок, або Пастка для синьоморда"

Здається, салют із доларів та євро сподобався гостям балу ще більше, ніж свято феєрверків. Усі почали ловити гроші. І це був найвідповідніший момент, щоб послати свій сигнал синьомордам.

Бабуся сказала в мікрофон, що зараз усі побачать у небі унікальне космічне шоу. Тієї ж миті посеред площі спалахнув потужний сніп блакитного світла. У світлі прожектора з'явився космічний корабель синьомордів. Він беззвучно приземлився точнісінько в центрі сцени. Його обшивка, наче стиглий стручок квасолі, розкололася на дві половинки, і звідти, мов стиглі квасолини, посипалися синьоморди. Гості балу були впевнені, що їм показують грандіозну виставу. А синьоморди, озброєні смертоносними бластерами, ніяк не могли зрозуміти, чому люди зустрічають їх із такою несамовитою радістю. Саме цих кількох секунд вистачило членам ТТБ та їхньому президентові, щоб успішно завершити "лазерну виставу". "А тепер, шановні гості, ми покажемо вам фокус, який зветься "Чарівний клумачок, або Пастка для синьоморда"" — бабусин голос, що лунав над величезною площею, змусив усіх присутніх затамувати подих.

Синьоморди, які ошелешено роздивлялися своїх двійників, котрі стояли навколо сцени, врешті почали щось розуміти. Але було вже запізно, бо краї сцени раптом почали загортатися, підніматися вгору так, що добровільні помічники синьомордів, сам пузатий мер зі своєю рудою помічницею, а головне – корабель синьомордів і весь десант хижих блакитних жаб опинився у велетенському клумаку, краї якого зав'язалися акуратним вузликом.

Та раптом у небі показався "Запорожець". Там сидів Жук. Він зачепив величезним гаком вузол металевого клумака і зник.

Розділ 21. Клим знайомиться з біороботом Стахом і розуміє, що не все класно

Клим зрозумів, що план бабусі здійснився на всі сто. Публіка сприйняла усі фантастичні події, як супершоу з надсучасними спецефектами. Потім хлопець побачив невисокого лисого чоловіка в уніформі. На комірці його білої куртки був крихітний жовтий значок-метелик. Чоловік показав хлопцеві, що майже усі засинають від тістечок зі снодійним порошком. Розкішно вбрані дами й кавалери полягали просто на

бруківку й поринули в глибокий сон.

Клим зібрався скинути страшну маску з синьою жаб'ячою мордякою, але чоловік зупинив його і сказав, що ще нічого не закінчилося! Хлопець згадав, що саме так з ним розмовляв механічний помічник із бабусиною часольоту, замаскованого під старенький "Запорожець". Механічний помічник сказав, що тепер його потужний штучний інтелект та вся інформація, якою наділила його пані Соломія, вміщений у цю людиноподібну оболонку. Отже, він – біоробот, якого можна називати Стахом. Він сказав, що час повертатися до секретного штабу. Всі члени ТТБ уже там.

Розділ 22. У ТТБ з'явився зрадник?

У галереї усі розглядали детальну карту пустельного узбережжя Червоного моря, де Клим недавно побував. Хлопець думав, що операція із захоплення синьомордів та їхніх агентів відбулася успішно. Але бабуся сказала, що дещо пішло зовсім не за планом. Усі зняли костюми синьомордів. До мапи нечутно підійшов лисий біоробот Стах і сказав, що Жук увів його в оману, приклавши до пускового пристрою часольоту точну силіконову копію відбитку долоні Кліма. Коли Жук підчепив клумак з синьомордами, з його руки зісковзнула силіконова плівка з відбитком долоні Музиканта, тож Стах викрив підміну, встиг катапультиватися, трансформувавшись у біоробота. На жаль, Стах не встиг заблокувати пульт управління, і часоліт відбув у наперед визначеному напрямку.

Бабуся Соля сказала, що Жук – зрадник, хоч у неї не було навіть тіні сумніву щодо його відданості організації.

Розділ 23. Кліма виручають власні вуха

Клим розповів, що Жук, напевно, полетів з клумаком у підземний палац, де стоять фігури давньоєгипетських богів, а ще прозорі капсули із застиглими істотами, схожими на людей-велетнів. А ще там був знак синьомордів. Бабуся дорікнула внукові за те, що він раніше не розповів про ту гробницю. Потім вона доторкнулася рукою до скляної стіни, і зображення морського берега почало наближатися. "Чарівний клумачок" дійсно був там. Синьоморди прорізали отвір у металевій пастці. Одна жінка, ведуча, яку впізнав Клим, висловила припущення, що Клим брехун і спільник Жука. Але бабуся Соломія сказала, що її внук не винен, бо зараз він розгублений і засмучений, а коли він намагається щось приховати або збрехати, в нього червоніють вуха. Усі члени ТТБ пильно поглянули на Клімові вуха. Але вони були абсолютно нормального кольору.

Розділ 24. Що ми знаємо про давньоєгипетських богів?

Бабуся сказала, що завдяки супутниковому зв'язку зможе спостерігати в режимі онлайн за всім, що відбуватиметься в підземеллі, й давати необхідні вказівки. Один дядько-професор був саме фахівцем зі стародавніх єгипетських культів. Він сказав, що знає місце, де зараз працюють двоє їхніх найкращих археологів. Клим і бабуся зрозуміли, що йдеться про хлопцевих батьків. Професор дуже захоплено розповідав про Єгипетських богів, хоч бабуся говорила, що треба рятувати світ. Згодом професор розповів, що у єгиптян був бог Квакожер – володар мороку і смерті. Серед давніх богів Квакожер вирізняється жахливою ненажерливістю й жадобою, він пожирав усіх, кого

зустрічав на своєму шляху, і ніхто не міг врятуватися від нього! Бабуся запитала, як давні єгиптяни могли протистояти цьому непереможному монстрові. "Вважалося, що, жодна жива істота в світі, окрім легендарного Сонячного Сфінкса, не могла впоратися з Квакожером. Однак це лише міф... А тепер я хочу розповісти про..." — говорив професор, але бабуся сказала, що час братися за роботу.

Усі члени ТТБ по-діловому розташувалися за комп'ютерами і виявляли повну готовність розпочати електронну атаку проти непроханих космічних гостей.

*Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*

Розділ 25. Ми вирушаємо у віртуальну експедицію

Бабуся стояла біля карти-вітрини, на якій чітко було видно безкраю піщану пустелю і піраміду з усіченою верхівкою. Вона вийшла на зв'язок з батьками Кліма. Завдяки кільком камерам, розставленим у різних частинах піраміди, хлопець міг добре роздивитися своїх батьків. З усього було видно, що екстрений виклик заскочив їх зненацька, адже на зв'язок вони звикли виходити в чітко визначений час.

Бабуся розповіла батькам про підземний хід, що веде від їхньої піраміди прямісінько до таємного поховання фараонів, де тепер перебуває десант синьомордів разом зі своїми агентами та колишнім членом ТТБ Жуком. Бабуся коротко переказала їм усі події, що відбулися. А коли батьки почули про велику скульптуру сфінкса, яку Клим помітив посеред підземної зали, то не могли втриматися від здивованих вигуків. Мама вважала, що син знайшов Сонячного Сфінкса.

Батьки надягли на голови потужні ліхтарики, щоб освітлювати вузький підземний коридор. А завдяки відеокамерам, вмонтованим в оправы захисних окулярів, якими вони захищали очі, усі могли стати якщо не учасниками, то свідками цієї небезпечної експедиції.

Розділ 26. Сонячний Сфінкс існує!

Тато йшов попереду, мама за ним. Клим, затамувавши подих, стежив за тим, як вони впритул наблизилися до глухої стіни, і тато приклав ПУПС до піщаної поверхні. Мама вирішила використати діркокрут. Пристрій викрутив у стіні дірку, механізм працював зовсім беззвучно. Тож коли піщана стіна, що розділяла підземний коридор і величезну залу, розсипалася, цього не помітили ні синьоморди, ні їхні агенти, ні Жук. Батьки вимкнули ліхтарики і почали обережно просуватися до центру зали. Туди, де жовтим світлом сяяла загадкова фігура Сфінкса. Професор побачив, що Сонячний Сфінкс таки існує, і дуже радів. Усі напружено стежили за тим, що відбувалося. Клим навіть здалося, що він в кінотеатрі й дивиться якийсь фантастичний фільм у форматі 3D.

Розділ 27. Стах помічає міжчасовий коридор

Надчутливі камери, вмонтовані в захисні окуляри тата й мами, могли максимально наблизити зображення й посилити звук. З усього було видно, що банькаті монстри анітрохи не довіряють своїм прислужникам. Вони тримали на прицілі й огрядного мера,

і його руду подругу, і решту поважних гостей супербалу, які виявилися агентами чужопланетян і разом із ними потрапили у пастку-клумачок.

Біоробот Стах попросив усіх звернути увагу на зображення синьоморда на гладенькій, відполірованій стіні підземної зали. Час від часу малюнок ставав прозорим, і за ним відкривалася безодня, в якій вирувала ядуча блакитна субстанція. "Це відкривається міжчасовий коридор! — заклопотано проказала бабуса. — Треба діяти негайно!"

Та в цю мить заговорив головний синьоморд. Він сказав людям, які були його підданими, що вони повинні впритул наблизитися до Сонячного Сфінкса, здертися йому на спину і вкласти в спеціальний отвір на шиї диск. Хижий покруч простягнув наляканому мерові плаский предмет, який випромінював таке сліпуче сяйво, що всім присутнім довелося примружити очі. Одна половина диска була кисло-блакитного кольору, а друга — ядучо-жовтого. Мер відмовився це робити, бо хотів, щоб йому спочатку дали владу над усією Європою. Синьоморди лише сміялися і сказали, що зараз його вб'ють. Тоді Жук вийшов і сказав, що сам вставить диск. Головний синьоморд наказав йому вкласти диск в отвір на шиї Сонячного Сфінкса блакитною половиною.

Жук ствердно хитнув головою і почав зі спритністю мавпи здиратися вгору по гладенькій поверхні статуї.

Розділ 28. Мама з татом вдаються до спецефектів

Чорнява телеведуча припустила, що не все ще втрачено, бо Жук — не зрадник. Бабуса була впевнена, що Жук зрадник, бо він викрав часоліт, переніс синьомордів до підземного саркофагу і саме в цю мить він збирається виконати наказ ватажка блакитних жаб, що може призвести до загибелі людства.

Бабуса попросила Кліма увійти з синьомордами в телепатичний контакт і підслухати, про що вони радяться. Тато з мамою підійшли зовсім близько, щоб Клим міг мати контакт з очима головного синьоморда. Хлопцеві вдалося вийти на телепатичний контакт із пузатим синьомордом. Клим відчув, що синьоморд готується до найголовнішої у своєму житті події. "Ми заволодіємо Всесвітом! Диск — це ключ, що приведе в дію Сонячного Сфінкса, і моя влада стане безмежною! Головне, щоб ключ увійшов у шию саме блакитною половиною! Тоді влада синьомордів буде нездоланною! Мені підкориться час і простір! І ця смачна планета буде лише крихтою на моєму обідньому столі!" — думав синьоморд.

Клим сказав татові, що треба щось робити. Тато й мама скинули з плечей рюкзаки і витягли звідти... два маленькі паперові літачки. Вони запустили свої крихітні літальні апарати. Літачки спіраллю закрутилися в повітрі, підлетіли аж до склепіння підземної зали і, торкнувшись її, розпалися на тисячі ледь помітних клаптиків. Ті клаптики почали падати донизу, білих цяточок ставало все більше й більше, аж весь простір величезної зали заповнила біла заметіль. Синьоморди вимахували лапами, розганяючи білу віхолу, яка невідь звідки взялася. Гладкий мер зі своєю рудою помічницею та решта синьомордівських агентів затуляли обличчя руками. А штучний сніг все падав і

падав.

Батьки тим часом взяли стінолази і почали спритно здиратися по гладенькому тулубу Сонячного Сфінкса. Так, як кілька хвилин тому це зробив Жук.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Розділ 29. Мумії перетворюються на богів

Коли мама з татом за допомогою стінолазів видерлися на спину велетенської міфічної істоти, висіченої з дивовижного каменю, що випромінював світло, Клим зрозумів, як важливо, що їхні очі були прикриті захисними окулярами. Бо Жук, який раніше за них опинився на спині Сонячного Сфінкса, ніяк не міг дістатися до шиї статуї. Він крутив головою, мружився, засліплений яскравим світлом. Тато хотів спинити Жука, але той таки вклав сяючий диск в отвір на шиї міфічної істоти. Та що це? На шиї Сонячного Сфінкса сяяла не блакитна, а жовта половина диска. Отже, Жук порушив наказ Головного синьоморда.

Тієї ж миті гігантська статуя поворушилася, повільно стала на всі чотири лапи, і на її спині почали розгортатися великі прозорі крила. Синьоморди, що стояли біля підніжжя Сонячного Сфінкса, зчинили жахливий лемент. Ватажок хижих блакитних жаб намагався давати вказівки Жукові, але той, міцно вхопився за опуклий диск і почав повертати його то в один, то в інший бік. "Він мене слухається!" — радісно вигукнув Жук і наказав батькам Клима міцніше триматися.

Жук спрямував крилатого велетня в бік синьомордів. Банькаті потвори почали обстрілювати Сонячного Сфінкса з бластерів, але потужні лазерні промені не завдавали йому жодної шкоди. Навпаки: дивовижна істота з тілом лева й людською головою раптом почала тихенько муркотіти, потім ця котяча пісенька стала голоснішою, аж залунала голосно-голосно.

Від цієї потужної звукової вібрації почали розколюватися й падати донизу прозорі капсули. Пісня-муркотіння перейшла в інфразвук, що здер із таємничих постатей срібlistі шати. Мумії почали надягати собі на голови чудернацькі маски, що зображували богів давнього Єгипту. Саме тих, про яких розповідав старий балакучий професор. Звіроголові істоти зіскочили з кам'яних п'єдесталів, на яких простояли, завмерши, кілька тисячоліть, і посунули до натовпу синьомордів. Анубіс – бог царства мертвих з вовчою головою – змахнув списом, Сахмет – богиня війни з головою левиці – грізно загарчала, Бастет – богиня любові з котячою головою – ошкірилася й засичала, а Гор – бог Неба і Сонця з головою сокола – пропікав синьомордів палаючими очима, з яких вилітали сліпучі блискавки. Решта богів-велетнів вишикувалися в один ряд і почали заганяти синьомордів у глухий кут.

Блакитні жаби відступали в той куток зали, де на стіні синім полум'ям пульсувала безодня, відкриваючи часовий коридор. Що ближче до сліпучої безодні підходили синьоморди, то більшим ставав отвір у стіні. Якась невидима сила підхопила першого прибульця і затягла його у шалений вир. За ним у вирву в стіні почали один за одним

провалюватися й інші любителі земних комах.

Розділ 30. Давні єгипетські боги повертаються додому

"Земляни, ми виконали своє завдання, — прогримів під склепінням велетенського підземного приміщення голос Гора. — Три тисячі років тому ми прибули на вашу планету, щоб захистити її від нашествия войовничої цивілізації квакожерів. Синьоморді космічні монстри підступом заволоділи пультом управління Сонячного Сфінкса, тож ми не могли повернутися до нашої галактики. Але ми вірили, що порятунок прийде, тому викопали цей велетенський підземний палац-бункер, щоб зберегти наші таємні знання, а самі розмістилися у спеціальних непроникних капсулах і занурилися в анабіоз... Ну що ж, тепер нам час повертатися додому".

Гор оточив мера і всіх підданців синьомордів вогненним колом, але не вбив їх. Потім один за одними прибульці з далеких світів сідали на спину крилатого лева з людською головою, аж урешті Гор осідлав Сонячного Сфінкса і поклав руки на променистий диск, що, як виявилось, і був пультом управління. Дивовижна істота розкинула крила й почала здійматися все вище й вище, спершу перетворившись на золотаву зірку, яка зникла з очей, розчинившись у безмежній темряві.

Пузатий мер, який першим отямився після смертельного переляку, почав вимагати пояснень, та його швидко заспокоїв Климів тато, розтлумачивши, що всі перемовини між синьомордами та їхніми прислужниками, про всяк випадок, записані на диктофон. Мер ущух, пошепотівся про щось зі своїми поплічниками, і вони, вилізши по металевому трапу нагору, вишикувалися в колону й понуро побрели в бік розкішного готелю "Мушля".

Урешті в підземній залі залишилися тільки батьки Кліма і Жук. Виявилось, що Жук не був зрадником, він просто випробував свої сили у мистецтві окомилування, бо ж бабуся казала, що ТТБ - Таємне Товариство Брехунів!

Розділ 31. Операцію "Антижаб-2" завершено!

Сивобородий професор звернувся до усіх і сказав, що треба споряджати міжнародну експедицію до цієї дивовижної підземної зали, щоб розповісти світові про цих істот-велетнів, які спочивали в капсулах. Бабуся Соля сказала, що людство ще не готове сприйняти таку інформацію. Вона оголосила, що операція успішно завершена. Усі члени ТТБ почали розходитися. Згодом Клим залишився тільки з бабусею, Зайцем та біороботом Стахом. Вони піднялися рухомими сходами на майдан. Уже світало. Снодійне, яке агенти синьомордів підклали у смачні тістечка, стерло з пам'яті людей багато подробиць. Ось чому наступного дня вже майже ніхто не згадував про дивні події, свідками яких вони були.

Клим із бабусею Солею, Зайцем і Стахом попрямували до зупинки приміського автобуса й за годину вже спочивали у старенькій хатинці-мазанці, де у садку під грушею все ще спав, прикритий рядном, представник хижої цивілізації блакитних жаб, на якого попереду чекало серйозне випробування тяжкою фізичною працею на свіжому повітрі.

*Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*